

پیام رئیس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در بزرگداشت حافظ*

حافظ سخن بگوی که در صفحهٔ جهان این نکته ماند از قلمت یادگار عمر
پویایی و جاودانگی فرهنگها و تمدنها و امدار میراث گرانسنگ مردانی است که
فرا تر از دایرهٔ تنگ زمان و مکان، گام بر ستیغ اعصار آینده نهاد، و بناهای استواری
برمی‌آورند که نام خود و زبان و فرهنگ و تمدن و ملت خویش را جاودانه می‌سازند و
تاریخ و تمدنها و فرهنگها را به ستایش برمی‌انگیزند.

شمس‌الدین محمد حافظ شیرازی از این نادره مردان است که جهان فرهنگی
به خوبی او را می‌شناسد، حافظ حافظهٔ ما ایرانیهاست، شما همه با تاریخ عصر حافظ و
زندگی او در قرن هشتم آشنا باشید، او در کنار فردوسی دومین شاعر ملی ماست،
همچنانکه تمدن انگلیسی به شکسپیر و آلمان به گوته و پاکستان به اقبال می‌بالد ما نیز

*- روز بیستم مهرماه (یازدهم اکتبر) از سوی یونسکو به عنوان «روز بزرگداشت حافظ» انتخاب
گردیده است و هر ساله در این روز در بسیاری از کشورهای جهان مراسم بزرگداشت حافظ برگزار
می‌گردد با توجه به آنکه انتشار این شماره از مجلهٔ قند پارسی مصادف با این ایام بود لذا پیام رئیس
سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی که به مناسب روز حافظ انتشار یافته بود در این شماره
درج گردید.

به حافظ و اقران او مباحثات می‌کنیم. حافظ عصاره اندیشه ایرانی است، در دیوان او عشق و عرفان و اشراق ایرانی، فلسفه و کلام اسلامی و شادباشی و نشاط ایران باستان درهم آمیخته است. در غزلهایش به پالایش گنجینه‌های معنوی فرهنگ ایران و اسلام پرداخته و از این جهت است که هنوز هم در هر خانه ایران و ایرانی، دیوان وی در کنار قرآن می‌درخشد.

بطوری که اگر بگوییم حافظ و دیوان او نقطه اوج و قله رفیع و بلند پیوند فرهنگ اسلام در ایران و مولود مبارک این تعامل زیبای فرهنگی و هنری است، سخن گزافی نیست؛ به جرأت می‌توان گفت که شعر حافظ در شش قرن اخیر نیمی از تاریخ ادبیات ایران را به خود مشغول داشته است. به راستی این عظمت و اقتدار از کجا مایه می‌گیرد؟ آیا جز به این دلیل که او جامع همه تجربه‌های ناب زیبایی شناسانه و معنوی ایرانی است! نگاهی گذرا به صدها شرح ادبی و عرفانی و هزاران تحقیق و مقاله و ترجمه‌های گوناگون و آنچه ادیبان و محققان و پژوهندگان در این باره گفته و نوشته‌اند برای اثبات این مدعا بسنده است. در این شش قرن شعر حافظ از شبه قاره هند تا بالکان، از شرق دور و خاور نزدیک تا آسیای میانه و آناتولی را درنوردیده و تکریم و احترام بسیار دیده است. شعر حافظ باغستانی است از زیباییهای معنوی و سرشار از اشارات دینی و مذهبی، فلسفی، عرفانی و کلامی، اجتماعی و نکات عمیق تاریخی بسیاری که هنوز بر ما ناگشوده مانده است.

فرض است که هر سال این روز خجسته را به یاد او فراهم آیم، اندیشه و هنرش را زنده نگاهداریم، گرامیداشت او تکریم و بزرگداشت خود ماست و گرنه آن بزرگ مرد، دوامش بر جریده عالم ثبت است، اینجانب این روز خجسته را به همه حافظ‌شناسان و دوستان حافظ و مشتاقان ادب و فرهنگ ایران در داخل و خارج از کشور تبریک می‌گویم و تلاشهای محققان و ادیبان حافظ‌شناس را ارج می‌نهم و امید دارم با استفاده از شیوه‌های گوناگون، از جمله برگزاری نشستها و همایشها، بحث

پیام رئیس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

و گفتگوهای ادبی و پژوهشی در این روز افقهای نوینی به روی اندیشه و سبک این شاعر بزرگ بگشایند و این اسطوره کلام ناب را به نسلهای نو بیشتر بشناسانند، شاعر که کلام جاودانش زلال معرفت و چشمه جوشان معانی و عواطف ناب انسانی است و هر دم باروبری تازه از آن می‌توان برداشت.

هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد به عشق ثبت است بر جریده عالم دوام ما

* * *